

9.
Kap: 1.

Inledning.

1. Mennesken er den for-
næmste af alle værelser
på jorden. Han er skæ-
pelsens blomme, natu-

⁷⁰res herre och Guds egen
afbild.

§2 En växt frodas endast,
då han får växa inom
en viss trakt af jorden.

Sammalunda trykes

ett djur allenast i ett visst
klimat. Växt och djur

förtvina, om de flyttas
till ett annat luftstrek.

Men människam är så
lyckligt danned, att

hon kan lefa i alla trak-
ter på jorden.

§3. Men ehuru människorn
kan utstå alla klimat,
så trivas dock de bäst
som bo i det milda jord-
bältet.

§4. Alla dessa öfver jorden
utspridda människor an-
ses vara, ett tusende
millioner.

§5. I allmänhet räk-
nadt antages männis-
koljivet endast fort-

17.
fara i trettio tre år. Inom
trettio tre år dör sålunda
hela meniskolagtet ut,
och ett nytt släkte födes.

Derför dö arligen tre-
tio millioner meniskor
eller ungefär en meniska

15.
i sekunden.

§ 6. Då meniskorna bo i så
olika klimater, måste de
naturligtvis vara mycket
olika. Man har därför
indelt dem i sex racer,
hvilka vi likväl icke här
beskriva, emedan vi redan
hafva läst om dem i den

fysiska geografin.

s. 7 Men människan må vara
af hvad race, som helst, så
består hon alltid af tvänne
beståndsdelar neml: Kroppen
och Själ. Kroppen är
människans fysiska del
och Själ den osynliga.

17.
s. 8. Derföre delas Anthropo-
logien eller Läran om men-
iskan i tvänne delar, Soma-
tologien eller Läran om
människokroppen, och Psyko-
logien eller Läran om men-
isksjäl.